

ekstraordinære Forhold, vilde det ærede Medlems Ønske i saa Henseende være sket Fyldest“. Den højtærede Indenrigsminister fremkommer dér med en Udtalelse om, at der manglende Arbejdsmod hos det Personale, som havde været beskæftiget med dette Arbejde. Dette Personale, det Schultziske Trykkeris og Rigsdagstrykkeriets tekniske Personale, har følt sig i høj Grad brøstholdent ved Ministerens Udtalelse, og efter Samlingens Slutning har dette Personale gennem deres Organisation, Afdelingens Klub, sendt Indenrigsministeren en Skrivelse, som jeg med Formandens Tilladelse vil læse op. Den lyder saaledes:

„Hans Ekscellence, Indenrigsminister Sigurd Berg.

Under Rigsdagsbehandlingen af de sønderjydske Love blev der fra Tingets Side anket over den korte Frist, der var levnet dette til Gennemsyn af de forelagte Forslag. Deres Ekscellence besvarede denne Kritik med en Udtalelse, som i høj Grad har vakt Forundring hos det ved Rigsdagsarbejdet beskæftigede Personale, idet Deres Ekscellence henviste til manglende Arbejdsvillie i Trykkeriet. Her overfor tillader Tillidsmændene for J. H. Schultz's tekniske Personale, herunder Rigsdagstrykkeriet, sig at henlede Deres Ekscellences Opmærksomhed paa det uretfærdige i denne Udtalelse og maa bl. a. henvise til, at for sent trufne Dispositioner ved Manuskriptleveringen o. s. v. maa siges at være en væsentlig Aarsag. Naar dertil kommer, at en større Indskrænkning i Personalet har fundet Sted, inden Arbejdet paa disse Lovforslag blev paabegyndt, hvorved Arbejdet blev uoverkommeligt til Trods for Overarbejde i ret udstrakt Grad, tør Personalet maaske ved given Lejlighed forvente en Rehabilitering fra Deres Ekscellence.“

Denne meget høflige Skrivelse er, efter hvad der er mig meddelt, ikke blevet besvaret. Jeg finder det ganske mærkeligt, at den højtærede Indenrigsminister ikke har fundet Anledning til at besvare denne Skrivelse, da der dog sikkert her er gjort Personalet Uret. Jeg har nemlig undersøgt dette Forhold, og det viste sig da, at allerede den 14. Maj blev der afskediget 7 af Rigsdags-sætteriets akkordlønnede Arbejdere, og at der indtil Dato kun er antaget en enkelt af disse Folk. Det viste sig altsaa, at man har afskediget Personale netop paa et Tidspunkt, hvor der var haardt Brug for det, og hvor Arbejdet skulde være færdigt, for at Medlemmerne af dette høje Ting kunde faa den fornødne Tid til at sætte sig ind i Sagerne. Naar det forholder sig saaledes,

forstaar jeg ikke, at den højtærede Indenrigsminister ikke har kunnet besvare en saadan høflig Skrivelse som den, jeg her har læst op.

Men det er jo snart blevet et Slagord alle Vegne, hver Gang et eller andet Arbejde ikke er gaaet saa rask fra Haanden, som man mener, det skulde, at der mangler Arbejdsmod. Det hører man overalt, og det er navnlig Arbejdsklassen, der skal holde for, og som Henvendelsen rettes til. Det er kommet frem fra forskellige Talere her baade fra Venstres og fra det konservative Folkepartis Side. Det ærede Medlem Hr. Lillelund talte om, at 8 Timers Arbejdsdagen maatte man absolut ikke holde paa, det var noget saa skrækkeligt, at det kunde der ikke være Tale om. Det ærede Medlem Hr. Pitzner talte om, at Livremmen skulde spændes ind. Det har ligeledes lydt fra Ministerpladserne, at der mangler Arbejdsmod hos Arbejderne.

Det vil vistnok være heldigt, om man snart holdt op med at beklage sig over manglende Arbejdsmod hos Arbejderne og rettede sine Bebrejdelser mod den Klasse, som de Herrer selv tilhører. I den Henseende vil jeg pege paa en Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem Hr. Pürschel. Jeg hørte ham i Gaar skildre Livet i de Selskabskredse, hvor han færdes. Det var af en saa frygtelig Art, at jeg blev ganske forbavset over, at der kan foregaa saadant noget. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men det ærede Medlem maa vide, at jeg med min Tilbageholdenhed ikke er kendt i saadanne Kredse; serimod har det ærede Medlem aabenbart set adskilligt af den Slags. Det var et drastisk Maleri, han rullede op for os. Uden at komme nærmere ind paa Emnet vedrørende de Dragter eller Ikke-Dragter, som vedkommende Kvinder bar, vil jeg dog spørge, om det ikke vil være rigtigt, at det ærede Medlem Hr. Pürschel og de øvrige Medlemmer, der nu angriber Arbejderne for manglende Arbejdsmod og vil have, at de skal spænde Livremmen ind o. s. v., sagde til deres egen Klasse: Nu er der Anledning for jer til at tage fat paa Arbejdet; thi en hel Del af disse Mennesker har saa sandt ikke ydet ret meget Arbejde.

Netop i Nærheden af min Bopæl møder jeg daglig en hel Karavane af Damer og Herrer, der kommer ridende paa deres Luksusheste, og det ser ikke ud til, at de nogen Sinde bestiller noget. Naar de om Eftermiddagen er færdige med at benytte deres Luksusheste, kan man finde dem omkring paa Strøget og i Magasinerne, hvor de driver deres Tid bort. Til dem maa man